

TÓTH ERZSÉBET

Kékizzás

*Nem voltam magamnál,
hullámzó, lány,
remegő massa voltam,
nem tudtam tartani magam*

*a szilárd halmazállapotban.
Nem használtam semmit,
külső segítség nélkül
jutottam idáig.*

*Magamon kívül
remegtem a forró,
júniusi levegőben,
szédelegtem,*

*megszűnt földi kiterjedésem.
Valahogy mégis
megmostam a hajam,
kivasaltam a blúzom,*

*égett a szemem,
barna rózsák
égték a fehér anyagra,
más blúzom nem volt,*

*de ha lett volna, az is
elégett volna.
A tükör hullámzott,
nem bírtam magamra*

*nézni indulás előtt,
frissen mosott hajam a
szemembe hullt.
Egyszer csak ott*

*voltam, még leültem erőt
gyűjteni a forró betonra,
de az erőm
inkább csak fogyott, és*

*nekem néhány lépésre
még szükségem volt.
Ott voltam.
Meglepődött, de valahogy*

*beletörődött, azon
se csodálkozott
volna, ha egy pisztolyt veszek
elő a táskámból. Egy*

*pillanatra láttam a kezét,
majd hirtelen ott
álltam szemének kékizzásában, és
nem tudtam, hol kezdődik az*

*ég. El kellett jönni.
Megérkezett a busz, de
csak egy megállót mentem, túl
közel álltak az emberek.*

*„Íme, feltámad a szél” –
jutott eszembe, hogyan
lehet, hogy Saint John Perse-t
évekre elfeledtem?*

*Íme, feltámad a szél, jön az eső,
éreztem, perceken
belül zubogni fog. Cigaretta
hamuját visszafújta*

*arcomba, hamu és por
és parázs került a számba,
rosszabb is lehetett
volna. Akkor hát*

*megvolt ez is.
Magamra zártam az ajtót,
de tudtam, a nyugalom
messze van még.*

Nem oszt, nem szoroz

*Semmi sem lett
úgy, ahogy vártad,
hirtelen halál helyett
hirtelen öregség*

*lett, szerelem
helyett évek
óta a befelé
csordogáló könnyek,*

*közben a szüntelen
mérlegelés,
te nem is tudtál róla,
hogyan versenyen*

*vagy,
vagy voltál,
de az eredményt naponta
tudomásodra*

*hozzák.
Egy kis pipacs
szirma a komoly
súlyok mellett,*

*nem számít, nem
oszt, nem szoroz,
nem létezik,
könnyűnek találtattál.*

*Nem baj, nem
fáj. Bízz hát
örök barátodban, a
szélben, egyszer*

*puha karjaiba vesz,
messzire szállít innen,
és a mázsálók
nem téged mérnek.*